

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการเลือกตั้งไปปฏิบัติของคณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) จังหวัดนครปฐมนั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการเลือกตั้งไปปฏิบัติของคณะกรรมการการเลือกตั้งจังหวัดนครปฐม ตามความคิดเห็นของประชาชน เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการเลือกตั้งไปปฏิบัติของคณะกรรมการการเลือกตั้งจังหวัดนครปฐม และเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการเลือกตั้งไปปฏิบัติ ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการเลือกตั้งไปปฏิบัติ โดยผู้เขียนได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ในจังหวัดนครปฐม จำนวน 400 คน สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ในจังหวัดนครปฐมส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง จำนวน 250 คน คิดเป็นร้อยละ 63.0 ด้านอายุ ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20 - 30 ปี จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 31.4 รองลงมาอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 22.6 ด้านอาชีพ ส่วนใหญ่ทำงานรับราชการ จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.7 รองลงมานิสิต/นักศึกษา จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 20.3 ด้านการศึกษา ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 33.0 รองลงมาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น/ตอนปลาย/ปวช. จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 รายได้ต่อเดือน ส่วนใหญ่มีรายได้ระหว่าง 6,501 – 10,000 บาท จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 34.5 รองลงมารายได้มากกว่า 10,000 บาทขึ้นไป จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 29.7 ด้านระยะเวลาที่อยู่อาศัยอยู่ในจังหวัดนครปฐม ส่วนใหญ่มีระยะเวลาอยู่ในจังหวัดนครปฐมมากกว่า 10 ปีขึ้นไป จำนวน 301 คน คิดเป็นร้อยละ 76.0 และรองลงมา อาศัยอยู่ในจังหวัดนครปฐมระหว่าง 6-10 ปี จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 9.6 ในรอบปีที่ผ่านมาไปใช้สิทธิ์เลือกตั้ง ประชาชนส่วนใหญ่ไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งจำนวน 1 ครั้งปี จำนวน 288 คน คิดเป็นร้อยละ 72.4 และรองลงมา ไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งจำนวน 2 ครั้ง จำนวน 112 คน คิดเป็น ร้อยละ 27.6

ตอนที่ 2 ระดับความคิดเห็นของการนำนโยบายการจัดการเลือกตั้งไปปฏิบัติ ของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ในจังหวัดนครปฐม มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายการจัดการเลือกตั้งไปปฏิบัติ ภาพรวมในระดับปฏิบัติการปานกลาง ($\bar{X} = 3.39$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า การดำเนินการจัดการเลือกตั้งในแต่ละครั้งเป็นการเสียงบประมาณของประเทศ และแรงกดดันของกลุ่มอิทธิพล ทำให้มีผลต่อการดำเนินการจัดการเลือกตั้ง มีความคิดเห็นมากที่สุด ($\bar{X} = 3.68$) รองลงมาคือ ความเคลื่อนไหวของกลุ่มผลประโยชน์ทำให้มีผลกระทบในด้านเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 3.64$) และ กกต. มีระบบการทำงานที่ล่าช้าและมีปัญหา มีความคิดเห็นน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.06$) ตามลำดับ

เมื่อนำมาทดสอบสมมติฐาน พบว่าปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยแห่งความสำเร็จของนโยบาย มีความสัมพันธ์เชิงบวก กับประสิทธิผลของการนำนโยบายการจัดการเลือกตั้งไปปฏิบัติ ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล อายุ และรายได้ต่อเดือนมีความสัมพันธ์เชิงลบ ต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการจัดการเลือกตั้งไปปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีความแรงของความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก ($r = -.105$) และ ($r = -.154$)
2. ปัจจัยแห่งความสำเร็จของนโยบาย ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย (X_1) มีความสัมพันธ์เชิงบวก ต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการจัดการเลือกตั้งไปปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และมีความแรงของความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ($r = .524$)
3. ปัจจัยแห่งความสำเร็จของนโยบาย ด้านงบประมาณและแรงจูงใจ (X_2) มีความสัมพันธ์เชิงบวก ต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการจัดการเลือกตั้งไปปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และมีความแรงของความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ($r = .537$)
4. ปัจจัยแห่งความสำเร็จของนโยบาย ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กร (X_3) มีความสัมพันธ์เชิงบวก ต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการจัดการเลือกตั้งไปปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และมีความแรงของความสัมพันธ์ในระดับปานกลางค่อนข้างสูง ($r = .604$)
5. ปัจจัยแห่งความสำเร็จของนโยบาย ด้านลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบาย ไปปฏิบัติ (X_4) มีความสัมพันธ์เชิงบวก ต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการจัดการเลือกตั้ง ไปปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และมีความแรงของความสัมพันธ์ในระดับปานกลางค่อนข้างสูง ($r = .629$)
6. ปัจจัยแห่งความสำเร็จของนโยบาย ด้านท่าทีของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติงาน (X_6) มีความสัมพันธ์เชิงบวก ต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการจัดการเลือกตั้งไปปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และมีความแรงของความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างสูง ($r = .668$)

ปัจจัยส่วนบุคคลอายุ และรายได้ต่อเดือนมีความสัมพันธ์เชิงลบ กับประสิทธิผลของการนํานโยบายการจัดการเลือกตั้งไปปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 1 “ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยแห่งความสำเร็จของนโยบาย มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลของการนํานโยบายการจัดการเลือกตั้งไปปฏิบัติ”

ปัจจัยแห่งความสำเร็จของนโยบาย ทั้ง 6 ด้านมีความสัมพันธ์เชิงบวก กับประสิทธิผลของการนํานโยบายการจัดการเลือกตั้งไปปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (ยกเว้นปัจจัยเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง)

จึงสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 1 และเมื่อนําผลการวิจัยมาทำการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 พบว่า จากการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ 13 ตัวแปร กับตัวแปรตาม ด้วยสหสัมพันธ์เพียร์สัน มี 5 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์เชิงบวก กับประสิทธิผลของการนํานโยบายการจัดการเลือกตั้งไปปฏิบัติ ประกอบด้วย

1. มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย (X1)
2. ด้านงบประมาณและแรงจูงใจ (X2)
3. ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กร (X3)
4. ด้านลักษณะของหน่วยงานที่นํานโยบายไปปฏิบัติ (X4)
5. ท่าทีของผู้นํานโยบายไปปฏิบัติงาน (X6)

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และมี 2 ตัวแปร มีความสัมพันธ์เชิงลบ กับประสิทธิผลของการนํานโยบายการจัดการเลือกตั้งไปปฏิบัติคือ

1. อายุ
2. รายได้ต่อเดือน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความสัมพันธ์ดังกล่าวมานี้ยังไม่ได้ควบคุมความแตกต่างหรืออิทธิพลของตัวแปรอิสระอื่นๆ ดังนั้น จึงยังไม่อาจสรุปความสัมพันธ์ตามผลที่ได้จากการทดสอบด้วยสหสัมพันธ์เพียร์สันอย่างเดียวได้ ต้องใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression) เพื่อให้ทราบถึงความสัมพันธ์เชิงเหตุและเชิงผลของตัวแปรอิสระแต่ละตัวกับตัวแปรตามโดยขจัดอิทธิพลของตัวแปรอิสระอื่นๆ ออกก่อน จากการทดสอบทางสถิติโดยใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression) โดยวิธีแบบขั้นตอน (Stepwise) ระหว่างตัวแปรตาม (Y) คือประสิทธิผลของการนํานโยบายการจัดการเลือกตั้งไปปฏิบัติกับตัวแปรอิสระ (X) พบว่า ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน ปัจจัยส่วนบุคคล 7 ตัวแปร และปัจจัยแห่งความสำเร็จของนโยบาย 6 ตัวแปร ร่วมกันอธิบายการผันแปรประสิทธิผล ของการนํานโยบายการจัดการเลือกตั้งไปปฏิบัติได้ร้อยละ 51.8 โดยมีตัวแปรอิสระที่มีอำนาจการอธิบายมากที่สุดในสมการมี 4 ตัวแปร จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 “ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยแห่งความสำเร็จของนโยบาย ร่วมกันอธิบายการผันแปรความผูกพันต่อองค์กร ได้อย่างน้อยร้อยละ 50”

อภิปรายผล

กลุ่มตัวอย่างได้สะท้อนภาพรวมของการนำนโยบายการจัดการเลือกตั้งไปปฏิบัติ ประชาชนมีความพึงพอใจในภาพรวมของการนำนโยบายการจัดการเลือกตั้งไปปฏิบัติ ในระดับปฏิบัติการปานกลาง โดยมีความเห็นว่านโยบายการจัดการเลือกตั้ง ด้านการดำเนินการจัดการเลือกตั้งในแต่ละครั้งเป็นการเสียงบประมาณของประเทศ และแรงกดดันของกลุ่มอิทธิพล ทำให้มีผลต่อการดำเนินการจัดการเลือกตั้ง มีความคิดเห็นในระดับมาก ($\bar{X}=3.68$) รองลงมา คือ ความเคลื่อนไหวของกลุ่มผลประโยชน์ทำให้มีผลกระทบในด้านเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 3.64$) และกกด.มีระบบการทำงานที่ล่าช้าและมีปัญหา มีความคิดเห็นน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.06$)

จากผลการค้นพบดังกล่าว ถ้าวิเคราะห์ทางทฤษฎีแล้วพบว่านโยบายการจัดการเลือกตั้งไปปฏิบัติเป็นนโยบายที่มุ่งจากบนลงล่างมีรากฐานมาจากตัวแบบขั้นตอน(Stage mode) ในการวิเคราะห์กระบวนการนโยบาย (Hill , 2005 : 176) กล่าวคือ มีฐานคิดว่าการนำนโยบายไปปฏิบัติเริ่มจากการตัดสินใจของรัฐบาลเป็นผู้กำหนดขึ้น เนื่องจากเป็นนโยบายที่ฝ่ายรัฐบาล เป็นผู้กำหนดขึ้น นอกจากนี้ยังได้รับอิทธิพลมาจากทฤษฎีระบบ (System theory) ถือว่านโยบายเป็นผลโดยตรงที่ทำให้เกิดผลลัพธ์และมักไม่สนใจผลกระทบที่มาจากผู้ปฏิบัติ เพื่อตอบสนองนโยบายการจัดการเลือกตั้งด้านการดำเนินการจัดการเลือกตั้งในแต่ละครั้งเป็นการเสียงบประมาณของประเทศ และแรงกดดันของกลุ่มอิทธิพล ทำให้มีผลต่อการดำเนินการจัดการเลือกตั้ง ในระดับมาก รองลงมาคือ ความเคลื่อนไหวของกลุ่มผลประโยชน์ทำให้มีผลกระทบในด้านเศรษฐกิจ สอดคล้องกับการศึกษาสุกัญญา หอมชื่นชม (Sukanya Homchuenchom , 2003) ศึกษาเรื่อง “นโยบายการจัดการเลือกตั้งในประเทศไทย : ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติ” (Election Policy in Thailand : Major Factors Affecting the Effectiveness of Policy implementation) วัตถุประสงค์เพื่อประเมินระดับประสิทธิผลของการนำนโยบายการจัดการเลือกตั้งไปปฏิบัติ และเพื่อระบุถึงปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการจัดการเลือกตั้งไปปฏิบัติ วิธีการศึกษาการกระทำโดยวิธีบูรณาการการวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยการสำรวจและสัมภาษณ์เชิงลึก ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการจัดการเลือกตั้งไปปฏิบัติ ได้แก่ ความพอเพียงของทรัพยากร ความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน ความตั้งใจทำตามนโยบายและความสามารถปฏิบัติตามนโยบายและความสามารถปฏิบัติตามนโยบาย

ผลการวิเคราะห์ผู้เขียนได้ทำการวิเคราะห์ค่าสถิติต่าง ๆ ขึ้นมาพิจารณาผลการวิเคราะห์ ถอดอรรถนัยแบบขั้นตอน ปรากฏว่าตัวแปรอิสระทั้ง 13 คือ 1. เพศ 2. อายุ 3. อาชีพ 4. รายได้ 5. การศึกษา 6. ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในจังหวัดนครปฐม 7. การไปใช้สิทธิ์เลือกตั้ง 8. มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย 9. งบประมาณและแรงจูงใจ 10. การสื่อสารระหว่างองค์กร 11. ลักษณะ

ของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ 12. เศรษฐกิจ สังคมและการเมือง และ 13. ทำหน้าที่ของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติงาน (X6)

ร่วมกันอธิบายการค้นพบ ประสิทธิภาพของการนำนโยบายการจัดการเลือกตั้งไปปฏิบัติ ได้ร้อยละ 51.8 ($R^2 = 0.518$) โดยตัวแปรอิสระที่มีอำนาจการอธิบายมากที่สุดในสมการ มี 4 ตัวแปรคือ 1. ทำหน้าที่ของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติงาน (X6) 2. ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ (X4) 3. การสื่อสารระหว่างองค์กร (X3) 4. มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย (X1)

มีอิทธิพลกับ ประสิทธิภาพของการนำนโยบายการจัดการเลือกตั้ง ไปปฏิบัติ

เมื่อทำการทดสอบสมมติฐาน ผลการค้นพบปรากฏว่าประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายการจัดการเลือกตั้งไปปฏิบัติ ด้านทำหน้าที่ของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติงาน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.98$) รองลงมา ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ อยู่ในระดับ ($\bar{X} = 4.19$) ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กร อยู่ในระดับ ($\bar{X} = 3.31$) และ ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย มีความคิดเห็นน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.09$)

จากผลการทดสอบสมมติฐาน ผลการค้นพบปรากฏว่าประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายการจัดการเลือกตั้งไปปฏิบัติ ด้านทำหน้าที่ของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติงาน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.98$) เมื่อพิจารณาในภาพรวม พบว่าประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายการจัดการเลือกตั้งไปปฏิบัติ ด้านทำหน้าที่ของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติงานในระดับปฏิบัติการปานกลาง ($\bar{X} = 3.43$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ความร่วมมือของประชาชนในการจัดการเลือกตั้ง มีความคิดเห็นมากที่สุด ($\bar{X} = 3.54$) รองลงมาคือ ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ กกต. มีความมุ่งมั่นในการนำนโยบายจัดการเลือกตั้ง ($\bar{X} = 3.46$) และการรับทราบนโยบายด้านการจัดการเลือกตั้ง มีความคิดเห็นน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.34$) สอดคล้องกับงานวิจัย อุทัย บุญแท้ (2546) ศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการปฏิบัติงานตามนโยบายหลักประกันถ้วนหน้า (30 บาท รักษาทุกโรค) ของบุคลากรสาธารณสุข จังหวัดเพชรบุรี วัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาระดับทัศนคติของบุคลากรสาธารณสุขต่อการปฏิบัติตามนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า
2. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านชีวสังคมกับทัศนคติของบุคลากรสาธารณสุขต่อการปฏิบัติงานตามนโยบาย
3. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับนโยบาย กับทัศนคติของบุคลากรสาธารณสุขต่อการปฏิบัติงานตามนโยบาย
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างจิตลักษณะ 3 ด้าน คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน และความเชื่ออำนาจในตนกับทัศนคติของบุคลากรสาธารณสุขต่อการปฏิบัติงานตามนโยบาย

การศึกษากระทำโดยการสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ ผล

การศึกษาพบว่า บุคลากรสาธารณสุขมีทัศนคติที่ดีระดับปานกลาง ปัจจัยทางด้านจิตสังคมที่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติในการปฏิบัติงานตามนโยบาย คือ เพศ และสถานสมรส ปัจจัยความรู้ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติในการปฏิบัติงานตามนโยบาย ปัจจัยจิตลักษณะ 3 ด้าน คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน และความเชื่อในอำนาจในตน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับทัศนคติในการปฏิบัติตามนโยบายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบการศึกษากับผลของงานวิจัย พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายการจัดการเลือกตั้งไปปฏิบัติ ด้านท่าทีของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติงาน มีความแตกต่างกันเนื่องจาก การศึกษาใช้สถานที่ กลุ่มเป้าหมาย และระยะเวลาต่างกัน จึงทำให้ผลการศึกษาแตกต่างกันและสอดคล้องกับงานวิจัย จิรภรณ์ เรืองจิระชูชัย (Cheraporn Ruangcherachuporn, 2001) ศึกษาเรื่อง “การนำนโยบายยาหลักไปปฏิบัติในโรงพยาบาลของรัฐ” (Implementation of Essential Drug Policy in Public Hospitals) วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติและวิเคราะห์ผลการปฏิบัติงานตามนโยบาย วิธีการศึกษากระทำโดยการวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยการส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์และสัมภาษณ์เชิงลึก ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ทำให้แพทย์ทำตามนโยบาย คือ ความเต็มใจและความสามารถที่จะทำตามนโยบาย การยอมรับบัญชียาหลัก การประสานงานกับโรงพยาบาล ส่วนปัจจัยที่ทำให้เภสัชกรทำตามนโยบาย คือ ภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงพยาบาล และส่วนใหญ่เภสัชกรสั่งยาตามที่แพทย์สั่ง เมื่อเปรียบเทียบการศึกษากับผลของงานวิจัย พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายการจัดการเลือกตั้งไปปฏิบัติ ด้านท่าทีของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติงาน มีความแตกต่างกันเนื่องจาก การศึกษาใช้สถานที่ กลุ่มเป้าหมาย และระยะเวลาต่างกัน จึงทำให้ผลการศึกษาแตกต่างกัน

จากผลการทดสอบสมมติฐาน ผลการค้นพบปรากฏว่าประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายการจัดการเลือกตั้งไปปฏิบัติด้านลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ อยู่ในระดับ ($\bar{X} = 4.19$) เมื่อพิจารณาในภาพรวม พบว่าประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายการจัดการเลือกตั้งไปปฏิบัติด้านลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ในระดับปฏิบัติการปานกลาง ($\bar{X} = 3.19$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า กกต. มีระบบการทำงานตามแผนปฏิบัติงาน มีความคิดเห็นมากที่สุด ($\bar{X} = 3.34$) รองลงมาคือ กกต. มีจำนวนเจ้าหน้าที่พอเพียงในการดำเนินการจัดการเลือกตั้ง ($\bar{X} = 3.22$) และ กกต. มีระบบการทำงานที่ล่าช้าและมีปัญหา มีความคิดเห็นน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.06$) สอดคล้องกับงานวิจัย กล้า ทองขาว (2534) ศึกษาเรื่อง “การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ : กรณีศึกษานโยบายรณรงค์เพื่อการเรียนรู้หนังสือแห่งชาติ” วัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ แสวงหาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติและทดสอบตัวแบบกระบวนการนำนโยบาย ไปปฏิบัติวิธีการศึกษาโดยการวิจัยสำรวจในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3 จังหวัด คือ นครราชสีมา อุบลราชธานี และมุกดาหาร ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรอิสระทุกตัวคือเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย การสนับสนุนจากส่วนกลางและท้องถิ่น มาตรการควบคุม ประเมินผล และการกระตุ้นส่งเสริม มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จของการนำนโยบาย ไปปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากที่สุด คือการสนับสนุนจากส่วนกลางและท้องถิ่น รองลงมา ได้แก่ การกำหนดภารกิจและมอบหมายงาน ลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ มาตรการควบคุมประเมินผล การกระตุ้นส่งเสริม และเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย และสอดคล้องกับงานวิจัย สุกัญญา หอมชื่นชม (2545 : 118) ศึกษาเรื่อง “นโยบายการเลือกตั้งในประเทศไทย : ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการนำนโยบายไปปฏิบัติ” วัตถุประสงค์ เพื่อประเมินระดับประสิทธิภาพของการนำนโยบายการเลือกตั้งไปปฏิบัติ และเพื่อระบุถึงปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการนำนโยบายการเลือกตั้งไปปฏิบัติ วิธีการศึกษาการกระทำโดยวิธีบูรณาการการวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยการสำรวจและสัมภาษณ์เชิงลึก ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการเลือกตั้งไปปฏิบัติ ได้แก่ ความพอเพียงของทรัพยากร ความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน ความตั้งใจทำตามนโยบายและความ สามารถปฏิบัติตามนโยบายและความสามารถปฏิบัติตามนโยบาย และสอดคล้องงานวิจัย บุญสนอง รัตนสุนทรากุล (2545) ศึกษาเรื่อง “ปัญหาและอุปสรรคในการนำนโยบายที่เกี่ยวข้องกับคนพิการไปปฏิบัติ : กรณีศึกษาเฉพาะนโยบายการจัดทำสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ” วัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาประวัติ ความเป็นมา เนื้อหา สาระ และแนวทางการดำเนินงานตามนโยบายการจัดทำสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ

2. ศึกษาปัญหาและอุปสรรค ในการนำนโยบายการจัดทำสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการไปปฏิบัติ

3. เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษา ไปเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาและปรับปรุงนโยบายและแนวทางในการนำนโยบายไปปฏิบัติ วิธีการศึกษากระทำโดยการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยประมวลเอกสารและการสัมภาษณ์ ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาและอุปสรรคเกิดจากความไม่ชัดเจนในวัตถุประสงค์ของนโยบาย ไม่มีรายละเอียดของแนวทาง มาตรการ ตลอดจนความไม่ชัดเจนของภารกิจและหน่วยงาน จึงเป็นเหตุให้อัตราการเพิ่มของการจัดทำสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับ คนพิการค่อนข้างต่ำ พบว่า มาตรการให้ข้อมูลที่โทษของนโยบายมีเพียงมาตรการเดียว คือ การลดหย่อนภาษีรายได้ ซึ่งไม่ก่อให้เกิดแรงจูงใจ และไม่มีผลการลงโทษใด ๆ จากการไม่ปฏิบัติตามนโยบาย เมื่อเปรียบเทียบผลการศึกษา กับผลของงานวิจัย พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายการจัดการเลือกตั้งไปปฏิบัติ ด้านลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติงาน มีความแตกต่างกันเนื่องจาก การศึกษาใช้สถานที่ กลุ่มเป้าหมาย และระยะเวลาต่างกัน จึงทำให้ผลการศึกษาแตกต่างกัน

จากผลการทดสอบสมมติฐาน ผลการค้นพบปรากฏว่าประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายการจัดการเลือกตั้งไปปฏิบัติ ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรในระดับปฏิบัติการอยู่ในระดับ ($\bar{X} = 3.31$) เมื่อพิจารณาในภาพรวม พบว่าประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายการจัดการเลือกตั้งไปปฏิบัติด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรในระดับปฏิบัติการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.27$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ประชาชนมีความเข้าใจในข้อมูลข่าวสารการดำเนินการจัดการเลือกตั้ง มีความคิดเห็นมากที่สุด ($\bar{X} = 3.34$) รองลงมาคือ ประชาชน มีความพึงพอใจในการทำงานของ กกต. ($\bar{X} = 3.31$) และ กกต.จัดการอบรม และให้ความรู้กับประชาชนเกี่ยวกับการดำเนินการจัดการเลือกตั้ง มีความคิดเห็นน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.16$) สอดคล้องกับงานวิจัย จิรภรณ์ เรื่องจิระชูชัย (2546 : 120) ศึกษาเรื่อง “การนำนโยบายยาหลักไปปฏิบัติในโรงพยาบาลของรัฐ” (Implementation of Essential Drug Policy in Public Hospitals) วัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ถึงปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติและวิเคราะห์ผลการปฏิบัติงานตามนโยบาย วิธีการศึกษากระทำโดยการวิจัย เชิงปริมาณและคุณภาพ โดยการส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์และสัมภาษณ์เชิงลึก ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ทำให้แพทย์ทำตามนโยบาย คือ ความเต็มใจและความสามารถที่จะทำตามนโยบายการยอมรับบัญชียาหลัก การประสานงานกับโรงพยาบาล ส่วนปัจจัยที่ทำให้เภสัชกรทำตามนโยบาย คือ ภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงพยาบาล และส่วนใหญ่เภสัชกรสั่งยาตามที่แพทย์สั่ง เมื่อเปรียบผลการศึกษา กับผลของงานวิจัย พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายการจัดการเลือกตั้งไปปฏิบัติ ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กร มีความแตกต่างกันเนื่องจาก การศึกษาใช้สถานที่ กลุ่มเป้าหมาย และระยะเวลาต่างกัน จึงทำให้ผลการศึกษาแตกต่างกัน

จากผลการทดสอบสมมติฐาน ผลการค้นพบปรากฏว่าประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายการจัดการเลือกตั้งไปปฏิบัติ ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบายในระดับปฏิบัติการปานกลาง ($\bar{X} = 3.45$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า กฎเกณฑ์ข้อบังคับของกกต. ทำให้การดำเนินการจัดการเลือกตั้งเป็นไปอย่างเรียบร้อยมีความคิดเห็นมากที่สุด ($\bar{X} = 3.63$) รองลงมาคือ กกต. จัดการเลือกตั้งเป็นไปตามมาตรฐานของการจัดการเลือกตั้งระดับประเทศ ($\bar{X} = 3.57$) และประชาชนสามารถเข้าใจความหมายของวิสัยทัศน์ที่กำหนดโดย กกต. นครปฐม มีความคิดเห็นน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.20$) และสอดคล้องกับงานวิจัย จินตนา แสงพันธุ์ (2545) ศึกษาเรื่อง “ความสำเร็จในการดำเนินงานตามนโยบายการบริหารจัดการสาธารณสุขมูลฐานภายใต้ระบบงบประมาณแนวใหม่ : กรณีศึกษา จังหวัดปัตตานี” วัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาถึงระดับความสำเร็จในการดำเนินงานตามนโยบายการบริหารจัดการงานสาธารณสุขมูลฐานภายใต้ระบบงบประมาณแนวใหม่ของจังหวัดปัตตานี

2. ศึกษาถึงปัจจัยที่เกี่ยวกับระดับความสำเร็จในการดำเนินงานตามนโยบายการบริหารจัดการงานสาธารณสุขมูลฐานภายใต้ระบบงบประมาณแนวใหม่ของจังหวัดปัตตานี การศึกษากระทำ

โดยสำรวจโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ ผลการศึกษา พบว่า ความสำเร็จของนโยบายอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของนโยบาย ได้แก่ ความชัดเจนในวัตถุประสงค์ของนโยบาย ความชัดเจนในแนวทางการปฏิบัติตามนโยบายการยอมรับและการปรับเข้ากันเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงาน บทบาทของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขระดับตำบลในการบริหารจัดการงานสาธารณสุข ภายมูลฐานภายใต้ระบบงบประมาณแนวใหม่ และการได้รับความร่วมมือจากองค์กรชุมชนและบุคคลที่เกี่ยวข้อง เมื่อเปรียบเทียบผลการศึกษา กับผลของงานวิจัย พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายการจัดการเลือกตั้งไปปฏิบัติ ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย มีความแตกต่างกัน เนื่องจาก การศึกษาใช้สถานที่ กลุ่มเป้าหมาย และระยะเวลาต่างกัน จึงทำให้ผลการศึกษาแตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน ปัจจัยส่วนบุคคล 7 ตัวแปร และปัจจัยแห่งความสำเร็จของนโยบาย 6 ตัวแปร ร่วมกันอธิบายการผันแปรประสิทธิผลของการนำนโยบายการจัดการเลือกตั้งไปปฏิบัติได้ร้อยละ 51.8 แสดงว่ายังมีตัวแปรหรือปัจจัยอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ซึ่งไม่อยู่ในกรอบและแนวคิดที่ใช้ในการศึกษาวิเคราะห์ครั้งนี้ จึงต้องเสนอแนะให้ทำการศึกษาในเชิงประจักษ์ต่อปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของการจัดการเลือกตั้ง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะนี้ ผู้เขียนได้นำผลการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางการตรวจสอบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการเลือกตั้งไปปฏิบัติโดยคณะกรรมการการเลือกตั้งจังหวัดนครปฐม ปัจจุบันคณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นองค์กรที่มีการปฏิบัติงานที่รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ ถูกต้อง โปร่งใส ตรวจสอบได้ มีความเป็นกลางทางการเมือง มุ่งพัฒนาให้การจัดการเลือกตั้งและออกเสียงประชามติได้มาตรฐาน ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องพึงพอใจและผลการปฏิบัติงานเป็นที่ยอมรับของสังคม ดังนั้นคณะกรรมการการเลือกตั้งต้องพยายามรักษาระดับการปฏิบัติงานและพัฒนาคำดำเนินงานให้ดียิ่งขึ้นต่อไป อีกทั้งอาจจะต้องแก้ไขปรับปรุงดังนี้

1. การนำนโยบายการจัดการเลือกตั้งไปปฏิบัติ พบว่าการดำเนินการจัดการเลือกตั้งในแต่ละครั้งเป็นการเสียงบประมาณของประเทศมากที่สุดดังนั้นการเลือกตั้งแต่ละครั้งนักการเมืองที่ประชาชนเลือกตั้งเข้ามาแล้วควรมีจิตสำนึกในหน้าที่ การทำงานไม่ใช่ทำงานเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัวหรือพวกพ้องทำให้การทำงานไม่มีประสิทธิภาพ ไม่มีการพัฒนาไปในทางที่ดี มีการทะเลาะเบาะแว้งซึ่งนำมาซึ่งการยุบสภาและมีการเลือกตั้งกันใหม่ทำให้เป็นการเสียงบประมาณของประเทศมากที่สุด

2. แรงกดดันของกลุ่มอิทธิพลทำให้มีผลต่อการดำเนินการจัดการเลือกตั้งมากที่สุดด้วย จังหวัดนครปฐมเป็นจังหวัดหนึ่งที่กลุ่มนักการเมือง จะเป็นกลุ่มหน้าเดิม ๆ หรือไม่ก็เป็นตระกูลเดิม ๆ หรือพวกพ้องกัน ซึ่งกลุ่มอื่นก็ไม่กล้าลงสมัครเพราะกลัวอำนาจของกลุ่มที่มีอิทธิพล ดังนั้นอยากให้ประชาชนที่มีความรู้ ความสามารถมีความตั้งใจจริงที่จะทำงานเพื่อรับใช้พี่น้องประชาชนได้มีโอกาสเข้ามาทำงาน แต่การทำงานของคณะกรรมการการ จัดการเลือกตั้ง ต้องทำงานโดยไม่เกรงกลัวแรงกดดันของกลุ่มอิทธิพล

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยแนวทางและมาตรการในพัฒนาปรับปรุงกระบวนการทำงานของ คณะกรรมการการเลือกตั้งจังหวัดนครปฐมให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น

2. ควรให้ความรู้และความเข้าใจประชาชนเกี่ยวกับทรัพยากรของนโยบายด้านงบประมาณ และแรงจูงใจให้มากขึ้น

3. ควรศึกษาและทำความเข้าใจกับประชาชน ในการพิจารณาและตัดสินใจไปใช้สิทธิเลือกตั้งแต่ละครั้งให้มากขึ้น

4. ควรศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดปัญหา วิเคราะห์ และดำเนินการเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการจัดการเลือกตั้งไปปฏิบัติ